

UYKUSUZ

ANNE BAK, BÜTÜN
SORULARI ÇALMIŞLAR
YILLARDIR. BOŞUNA GÜNAHIMI
ALMIŞSINIZ, UTANIN!..
BELKİ DE AVUKAT OLUCAKTIM
OLAMADIM BUNLARIN
YÜZÜNDEN!

Bişey de
diyemiyorum.
Siaey Fetö filan
en çok buna
yaradı.

2002 Türkçe Olimpiyatları'nda Üsküdar'a Gideriken'i seslendiren Tanzanya'lı Khasef

ABI TERÖRLE MÜCADELE'DEN EKİP GELDİ, SENİ SORUYOR.

LAN YA KORKUTMA İNSANI YAA, TANIMAM ETMEM.

SAKA Bİ YANA, SİENEN TÜRK'Ü AŞ, AHMET ZEKİ ÜÇÜK ŞATIR ŞATIR AŞIKLIYOR HEPSİNİ.

ONLAR ÖLÜM MAKİNASI OLARAK EĞİTİLDİLER, AYLARCA GİZLENEBİLİRLER, YÜZEREK YUNANİSTAN'A BİLE KAÇABİLİRLER, BOTA GEREK YOK.

BUGÜN DİKKAT ET KENDİNE, BAZI ŞEYLER OLABİLİR, BAZI ŞEYLER DE OLMAYABİLİR, BENDEN SÖYLEMESİ.

YAV BIRAK ENİŞTE!

SAT KOMANDOLARI CANLI YAYINDA MENFEZDE YAKALANDI SAYIN SEVİRCİLER!

MENFEZ Mİ?

GERİZEKALİ GİBİ ATMADIM ŞU KLASÖRÜ YILLARDIR... OFF YIRTILMİYOR, ÇOK KALIN...

TOK! TOK! TOK!

FEM DERSHANELERİ

Hassktir geldiler.

Vatandaşla Sorduk: DARBE

Ümbüke YURTTAŞÜRT (43):

Darbe sırasında balkonda gay iğiyordum.. öğrenir öğrenmez aşağıdan geçen ilk tankın üzerine atladım.. ve tankın antenini baktım.. Gücüm bî tek o antene yetti.. Diğer yerleri kalın demir.. Sonra namludan iğeri, dayacakları şekilde "Duran" diye ana baci küfür ettim.. öyle edince kafasını "Hayır" şeklinde sağa sola oynatır gibi tankın namlusuyla "Hayır, Hayır, Hayır.." dedi.. "Hayır" demeyi bırakmayınca asıl amacının beni tankın namlusundan düşürmek olduğunu anladım.. Ve düştüm de.. Ama çok hızlı olmadığı için hemen bî balkona koşup tekrar üstüne atladım.. "evet" dicesiye kadar..

Fazılkerimsay BABAYASÖĞÜLÜ (35):

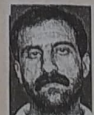
Zaten durduk yere ağlayan adamdan korku.. Zaten durduk yere ağlayan adamdan korku.. Bu peto kendiyile beraber 1000 kişi.. 2000 kişiyi birden ağılatıyordu.. Da.. ha o tarihte, bunlar toplan halde ağılatıyordu.. bunları alıp götürürecektin kliniğe.. Psikiyatrilar ilgilenecekti bunlar la.. "Aslında kardeşim bak bu derdin var, filan anlatacaklardı.. Bırsı bos ağlamaya bırak.. ca işi.. kendinden geçmiş herifler lan.. jet, helikopter kullanmayı öğrenmişler.. Sizin ben derdinizizi sk**m..

Uyduz TÜMGÜNC (28):

TRT'ye gidip de darbe bildirisi okumak ne lan? Harbiden darbeler 15-20 sene eskige götürüyo.. TRT mi kaldı olm.. Hasbelkader seyreden öğrendi.. bî darbeyi.. Diğer kimsenin sıkında olmadı.. Darbe mi yapıyosun kardeşim, gideceksin mark zuckerberge (feysbuk patronu), gogil'a.. "Alın" diyeceksin "Bu kadar para!.. Sen yaparken vatandaşın feysbuk bildirimine tık düşecek "Yurtta sulh arkadaşlık isteği gönderdi" diye.. Veya biz bî sabah uyandığimiz anda kendimizi 75 milyon kişilik bî watsap grubuna üye bulacağız, mesaj düşmüş "Darbe yaptık" diye.. TRT ne lan.. Cumhurbaşkanı şak feystaymla bağlanıp tıng diye sms yoluyla mesajladı, milleti.. Ekstra internet paketleri cabası.. Gıg bu gıg.. Fetayda..

Kamil TÜGGENERALLER (26):

Sat komandoları kari kılıgına girip kağımaya galmış.. Kapatın olm okulu siz.. Hanı ölüm makinası diydünüz bunlar için.. Bunun beni öldüre bilmesi için, benimle eulenmesi lazım ki "İlly ne çirkin kari" diye belki kahrimden öleyim.. Makyaj yapar gibi kamufajaj boyasıyla yüz boyamaktan psikolojisi bozulmuş bunların..

UYKUSUZ

Normal şartlar altında

devlet içine yerleşmiş bir çetenin, başarısız olan bir darbe girişimine kalkışmasının ardından, onlarca yıldır bu çeteye methiyeler düzen, bu çetenin liderinin dizinin dibinde kerâmet arayan, bu çeteye kefil olan ve bu çeteyi her ortamda savunuların, hiç olmazsa böyle bir darbe girişiminden sonra susması, en azından onlarca yıldır bu çeteyi eleştiren, bu çetenin yarattığı tehlikelere dikkat çekenlerden özür dilemesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** hayatı söz konusu çete liderinin fedailiğini yapmakla geçmiş insanların bu çetenin darbe girişiminden sonra hiç utanıp sıkılmadan yirmi yılı aşkın yayın hayatı boyunca bir tek gün bile bu çeteyi eleştirmekten geri durmamış, 28 Şubat dahil hiçbir darbeye destek

olmamış Leman dergisini "darbeci" gibi göstermeye kalkacak kadar alçaklaştıklarını, gece yarısı provokasyonlarıyla saldırı örgütlemeye çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir devlet yöneticisi ülkedeki olağanüstü bir durumu kendi istihbaratından değil de eniştesinden, kaynından,

kayınçosundan alırsa bunu söylemeye utanır. Ama **Yeni Türkiye'de** biraz da şüpheli bir şekilde sanki "vallahı haberim yoktu," demek istercesine, bu olağanüstü haberin istihbarat servisinden değil de hısım akrabadan alındığının defalarca tekrar edildiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında hayatı

iktidara tahakküme yaın durmakla, suyuna gitmekle suyuna gidip de öğretmenlerin birikimlerine rahatlıkla elini uzatıp cebini doldurmakla geçen, "verdimse ben verdim"lerin faili, hep kazananın şakşakçısı, yağdanlık olma gönüllüsünün her tür siyasi pozisyona ayak uydurması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** Nazlı Ilıcak bile yanlış ata oynayabilir.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş: "OHAL uygulaması vatandaşın günlük hayatını hiç etkilemeyecek."

Melih Gökçek, Fethullah Gülen'in insanları nasıl etkisi altına aldığını açıkladı: "Üç harfliler ile insanları esir alıyor."

ENİŞTEBİN! HER EVE LAZIM KAHRAMAN!

Yeni Türkiye, son yeni dalgayla, en yeni ikonunu bulmuştu; Enişte! Enişte Bey, Başkomutanımızın 'Darbeyi eniştemden duydum' demesini takiben, ters takla denize atlayan Boğaz'ın sevgili ak donlu çocukları gibi, meydanın renkli dünyasına girmişti. Tayyip Bey'i her rekattan sonra arayıp 'Ekinde, El Nino tekrar gelebilir... Zaten hiç gitmemiş de deniyor El Nino hirpanisi için, Kinalıada' da metruk bi evde gününü beklemiş, şaşırmış bir imbat hanımefendiyle sevgiliymiş. Padesüsüz helikopterden inme, rüzgarı birden çarpar, tam çarpar türünden gereksiz kurtarıcı hanlarına girmesi, uyuracak konu bulamayınca da bir kez sabah

erkenden arayıp 'Aaah, ah... Rahmetli Birant yaşamasaaydı, bu terörün belgeselini yapardı... Adı da belki 'Enişte' den Al Haberi' olurdu! Eeahaha... Harika kelate! diye öneriyle karışık şaka gibi değil gibi konuşması üzerine Başkomutan sıfatıyla, askeri iznini kullanmak için, adının 'İçmeler' diye değişmesini haliyle dedimiz 'İçmeler' beldesine doğru yola çıktı ve 'Bal yiyen baldan bıkar, enişte tövbesi verdi! Ararsa yok deyin' dedi.

Fakat enişte bey için uyuyan dev uyanmış, Gökkuşuğı renklerine alışmaya çalışan çocuk gibi hafif korkuyor ama durmuyordu. Devam edecek...

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLÜ

UYKUSUZ

Marmaris'te Tayyip Erdoğan'a suikast girişimde bulunan askerlerin bir kısmı hâlâ bulunamadı. Aramalar devam ediyor.

Normal şartlar altında devlet içinde yerleşmiş bir çetenin, başarısız olan bir darbe girişimine kalkışmasının ardından, onlarca yıldır bu çeteye methiyeler düzen, bu çetenin liderinin dizinin dibinde kerâmet arayan, bu çeteye kefil olan ve bu çeteyi her ortamda savunmalarını, hiç olmazsa böyle bir darbe girişiminden sonra susması, en azından onlarca yıldır bu çeteyi eleştiren, bu çetenin yarattığı tehlikelere dikkat çekenlerden özür dilemesi gerekir. Ama

Yeni Türkiye'de hayatı sözkonusu çete liderinin fedailiğini yapmakla geçmiş insanların bu çetenin darbe girişiminden sonra hiç utanıp sıkılmadan yirmi yılı aşkın yayın hayatı boyunca bir tek gün bile bu çeteyi eleştirmekten geri durmamış, 28 Şubat dahil hiçbir darbeye destek

olmamış Leman dergisini "darbeci" gibi göstermeye kalkacak kadar alçaklaştıklarını, gece yarısı provokasyonlarıyla saldırı örgütlemeye çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir devlet yöneticisi ülkedeki olağanüstü bir durumu kendi istihbaratından değil de eniştesinden, kaynından,

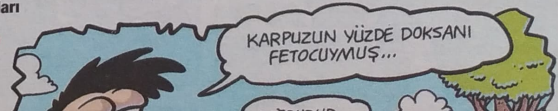
kayınçosından alırsa bunu söylemeye utanır. Ama **Yeni Türkiye'de** biraz da şüpheli bir şekilde sanki "vallahı haberim yoktu," demek istercesine, bu olağanüstü haberin istihbarat servisinden değil de hisım akrabadan alındığının defalarca tekrar edildiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında hayatı

iktidara tahakküme yakın durmakla, suyuyla gitmekle suyu gidip de öğretmenlerin birikimlerine rahatlıkla elini uzatıp cebini doldurmakla geçen, "verdimse ben verdim"lerin faili, hep kazananın şakşakçısı, yağdanlık olma gönüllüsünün her tür siyasi pozisyona ayak uydurması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** Nazi İlcak bile yanlış ata oynayabilir.

Melih Gökçek, Fethullah Gülen'in insanları nasıl etkisi altına aldığını açıkladı: "Üç harflier ile insanları esir alıyor."

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş: "OHAL uygulaması vatandaşın günlük hayatını hiç etkilemeyecek."

KARPUZUN YÜZDE DOKSANI FETOCUYMUŞ...

bulunan askerlerin bir kısmı hâla bulunmadı.
Aramalar devam ediyor.

yaratıcı çemkilerle dikkat çekenlerden özür dilemesi gerekir. Ama **Yeni Türkiye'de** hayatı sözkonusu çete liderinin fedailiğini yapmakla geçmiş insanların bu çetenin darbe girişiminden sonra hiç utanıp sıkılmadan yirmi yılı aşkın yayın hayatı boyunca bir tek gün bile bu çeteyi eleştirmekten geri durmamış, 28 Şubat dahil hiçbir darbeye destek

olmamış Leman dergisini "darbeci" gibi göstermeye kalkacak kadar alçaklıklarını, gece yarısı provokasyonlarıyla saldırı örgütlemeye çalıştığını görebilirsiniz.

Normal şartlar altında bir devlet yöneticisi ülkedeki olağanüstü bir durumu kendi istihbaratından değil de eniştesinden, kaynından,

kayınçosundan alırsa bunu söylemeye utanır. Ama **Yeni Türkiye'de** biraz da şüpheli bir şekilde sanki "vallaahi haberim yoktu," demek istercesine, bu olağanüstü haberin istihbarat servisinden değil de hısım akrabadan alındığının defalarca tekrar edildiğini görebilirsiniz.

Normal şartlar altında hayatı

iktidara tahakküme yaın durmakla, suyuına gitmekle suyuına gidip de öğretmenlerin birikimlerine rahatlıkla elini uzatıp cebini doldurmakla geçen, "verdimse ben verdim"lerin faili, hep kazananın şaşakakısı, yağdanlık olma gönüllüsünün her tür siyasi pozisyona ayak uydurması beklenir. Ama **Yeni Türkiye'de** Nazlı İllık bile yanlış ata oynayabilir.

Başbakan Yardımcısı Numan Kurtulmuş: "OHAL uygulaması vatandaşın günlük hayatını hiç etkilemeyecek."

Melih Gökçek, Fethullah Gülen'in insanları nasıl etkisi altına aldığını açıkladı: "Üç harflier ile insanları esir alıyor."

ENİŞTEİN ! HER EVE LAZIM KAHRAMAN !

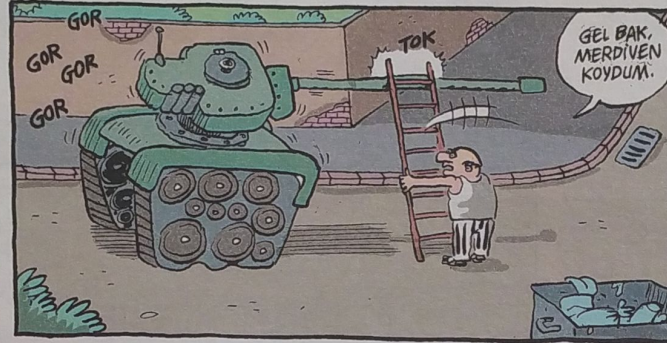
Yeni Türkiye ,son yeni dalgayla , en yeni ikonunu bulmuştu : Enişte!.. Enişte Bey , Başkomutanımızın ' Darbeyi eniştemden duydum ' demesini takiben , ters takla denize atlayan Boğaz' in sevgili ak donlu çocukları gibi , meydanın renkli dünyasına girmişti. Tayyip Bey' i her rekattan sonra arayıp ' Ekimde , El Nino tekrar gelebilir... Zaten hiç gitmemiş de deniyor El Nino hirpanisi için , Kınalıada' da metruk bir evde gününü beklemiş , şaşırmış bir imbat hanımefendiyle sevgiliymiş. Padesüsüz helikopterden inme, rüzgarı birden çarpar , tam çarpar ' türünden gereksiz kurtarıcı hanlarına girmesi , uyarak konu bulamayınca da bir kez sabah

erkenden arayıp ' Aaah , ah ... Rahmeti Birant yaşamasaydı , bu terörün belgeselini yapardı... Adı da belki ' Enişte ' den Al Haberi ' olurdu! Eeahaha...Harika kelate ! diye öneriyle karışık şaka gibi değil gibi konuşması üzerine Başkomutan sıfatıyla , askeri iznini kullanmak için , adının ' içmemeler ' diye değişmesini haliyle dediğimiz ' içmeler ' beldesine doğru yola çıktı ve ' Bal yiye baldan bıkar , enişte tövbesi verdi: Ararsa yok deyin' dedi.

Fakat enişte bey için uyuyan dev uyanmış , Gökkuşağı renklerine alışmaya çalışan çocuk gibi hafif korkuyor ama durmuyordu. Devam edecek...

VEDAT ÖZDEMİRÖĞLU

Emrah Ablak

BEN ALPAY ERDEM

Merhaba.

Çocukken bir arkadaşım, "Alpay" dedi bana, "bende çok ilginç bir balık var, satayım sana onu" dedi. Dedim ki "nasıl balık bu?". Dedi ki "çok ilginç bir balık". "Nasıl ya, nasıl?" dedim. "Siyah bir kere" dedi, "kocaman kafası var, çok da güzel bir kuyruğu var". "Oha, çok güzel balıklmış lan gerçekten" dedim. "Getir bir bakayım" dedim. "Dediğin gibiye vallahi satın alırım ben onu senden" dedim. "Koş getir bakayım madem" dedim. Koşa koşa gitti, koşa koşa geldi. Dediği gibi muhteşem bir balık var elinde. Kocaman yuvarak bir kafa, güzel bir kuyruk, bir siyah inci gibi bir güzel balık. Dedim "alıyorum ben bunu senden, bu balık benim ömrümde gör-düğüm en güzel balık". Verdim parasını, çok da para verdim, aldım balığı. Attım akvaryuma. Dünyanın en güzel balığına sahibim. Baş-larda her şey çok güzel ve sakindi. Mutluydum balığımla. Derken işler bir acayipleşmeye başladı. Balığın başıyla kuyruğunun birleşim yerinden bir çift bacak çıktı. "Ulan" dedim, "bu nasıl balık!!" Bu duyuldu ve eve kadınlar doluşmaya başladı. Kerametli balık bellendi balığım. Akvaryumun önünde dua okumalar, adaklar adanmalar, vay efendim, "kocam kumarı bıraksın, kızım koca bulsun, oğlum allame-i cihan olsun". Bir delilik halleri. Kerametli balık ya bu, suyu da ke-rametidir diye akvaryuma el avuç daldırmalar, o suyu yüzlere sür-meler, ayımlalar bayımlar. Ben de kerametli balığın sahibiyim ya, ayrı seviyorum. Balla börekli meyvelerle besleniyorum. "Tü tü tü tü maşallah, daşşahların gezdüresüce" diye bir değişik seviyorum. Havam yerinde. Kendimi özel hissediyorum. Alkışlarla yaşıyorum. Derken bir gün balığın ön taraftan iki bacağı daha çıktı. Şöyle bir muhabbet dönmeye başladı, "ulan acaba, bu balık değil de kurbaga mı?" Birkaç gün sonra kuyruk da yok olunca kurbaga ortaya çıktı, ve bana dua eden, beni vitaminlerle neşelendiren o kadınlar beni gördükleri yerde, "Allah senin belanı versin, kocalarımı bizi yatağa almyor" diyerek, elleri yüzleri siğil olmuş bir şekilde ver etmeye başladılar bedduayı. Sekiz yaşımdayım, şu psikolojideyim, "duanızla yaşamadım ki bedduanızla öleyim". Kurbagayı dereye saldim. Arka-daşımı buldum. Dövdüm, paramı geri aldım. Güzel günlerdi.

Bulmacada, "tarihteki ilk kardeş kavgası kimler arasında ger-çekleşmiştir" sorusuna, şıklardan "Kamil'e Hami"yi işaretleyen bir tanıdığım var. Yalnız şaşırtmacalı yapmışlar, o da var.

Biraz önce hayali kuzenim geldi yine eve. Böyle oluyor işte. Gelmiyor gelmiyor, geldi mi de üst üste geliyor. Bıktırmaz inşallah. Haftaya gelmez inşallah. Pıs be. Köt. Ne diyordum, geldi yine güdik "Alpay'm" dedi bana. Dedim "deme ya, bana Alpay'im deme". "Ne diyim darraam" dedi. Dedim "öf, tamam ne dersen de". "Geçen-lerde bir düşün ortamdıydım" dedi. "Yuvarlak masa, tanımadığım sekiz on kişiyle aynı masayı paylaşıyorum, konu döndü doluştu, çocuk sahibi olmaya geldi" dedi. "Ee" dedim. "Bir de" dedim "ben şimdiki baba oldum ya, sen hep böyle hikayelerle mi geleceksin lan bana dürrük" dedim. "Fakat Alpay sen bugün pek hakaretamizsin" dedi. Dedim "hakaretamizsem hakaretamizim, sana mı hakaretami-zim, kendime hakaretamizim". "Neyse işte masada anlatıyor lavuk, tam bir gerizekalıydı, evlilik bile çocuk içmiş aslında, öbür türlü manasızmış, çocuğu olunca her şey anlam bulmuş, ötüyor minako-duğum, bir yandan da ben evlenirem de kalamam dul ça-lıyor ortamda, anlatıyor, ben de böyle hafif sinire kesmiş bir şekilde dinliyordum" dedi. "Ee" dedim. "Daha ne saçmalayacak diye bekiyo-rum" dedi. "Ee" dedim. "Devam etti" dedi. "Mee" dedim. "Çocuk öyle bir şeymiş ki, hani böyle bir yere gidermişsin de anneni babanı özlemişsin ya, aynıysın deyince patladım artık" dedi. "Tahmin edebiliyorum" dedim. "Ben annemi babamı özlemiyordum yalnız hiçbir zaman için şeklinde bir cevap verdim, donakaldı mal" dedi. "Hehe" dedim. "Sonra da kem küm etti, konuyu da tam değiştire-med, resmen duvara çarpmış gibi oldu, halini izlemek çok eğlence-liydi, nerede var şebek, geliyor beni buluyor" dedi. "Mehe" dedim. "Senden bir şey isteyeceğim Alpay, sen asla öyle bir baba olma, düz olma, olamazsın da gerçi, baba oldun diye değişme, yani değiş ama öyle değişme, ben seni seviyorum, sen benden pek hazzetme-sen de ben sana net bir şekilde hayranım hatta, değişme Alpay, baba oldun diye baba olma, sen yine Alpay ol hep böyle" dedi. "Motor ehliyetine bayırdım, arabayı da çarpmı" dedim. "İyi yapmışsın" dedi. "Geçenlerde baba oldum diye evde baba es-prisi yapayım diye şey ettim, onu da beceremedim, bir şey itti beni, o yüzden merak etme, senin dediğin gibi öyle şey olmaz, olmayacak galiba" dedim. "Bence de olmayacak, hatta daha da yenilikçi bir şakacı olacaksın" dedi. "Mehere" dedim. "Tipini skiyim senin" dedi, gitti. Güldüm. Uzun uzun güldüm.

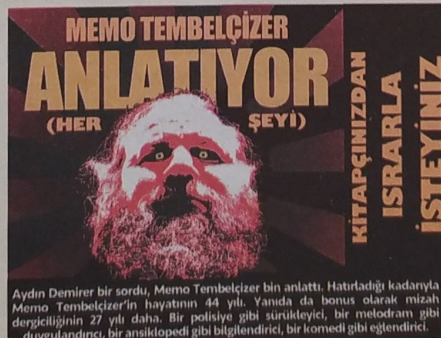
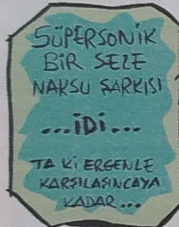
An oluyor, kütüphanedeki kitapları başka bir kitabın dibiyile düzleştiriyorsun ya, o kitap için hüznülenmiyorsun musun. Bence hüznülenmiyorsun. O dividi için de hüznülenmiyorsun zaman zaman. Gerçi genelde dividi, kalın dipli bir dividi seti olur mutlaka her evde bir şekilde, onunla düzleştiriyorsun, ona pek hüznülenmiyorsun insan öyle kalın olduğu için, ama yine de bir hüznün var.

Hoşça kal.

Hakan KARADENİZ

DINDİRİDİN

MEMO TEMBELÇİZER

AKL FİKR OFİSİ
Barış UYGUR

Arkadaşlar, bakıyorum, bazen aranızda da çıkıyor, kimilerinin ağzında "Dış güçler," diye laflar duyuyorum. Öncelikle elbette dış güçler diye bir şey var, var da bir tek bize mi var? Her

ülke için kendi dışındaki güçler dış güçler. Mesele "dış güçler" diye hayali bir düşmanı kabullenmek ya da kabullenmemek meselesi. Dış güçler senden bağımsız olarak hep var olacak. Sen akıllı ol, sen güçlü ol, sen sorunlarını biriktirme, körüklemeye; hiçbir dış güç sana bir şey yapamaz. Yaşadığın hiçbir olayın sebebi tek başına "dış güçler" değil. Payı olabilir, rolü olabilir, bu olay konusunda niyeti olabilir, tutumu olabilir ama başına gelen her şeyin en büyük ve en önemli sebebi yine sensin.

• "Delikanlı ol, ciğerimi ye," kadar mantıklı, bir zihniyetin arkasındaki büyük derinliği faş edici ve farkına varmadan samimi olan lafı çok az duydum. Şimdi öncelikle medeni dünyada ciğer yemek, vegan vejetaryen de değilseniz öncelikli olarak bir besi hayvanının ciğerini yemekle sınırlı. Bu hayvan kaz olur, kaz ciğeri yiyorum diye hürriyete köşe yazı yazarınız, daha bildik besi hayvanları olur, "tava ciğeri mi, anavut ciğeri mi," diye raki masasında meze tartışırın (elbette tava ciğeri). Ama insan ciğeri yediğiniz zaman zombi oluyorsunuz. Ha zaten nedir, çocukluğumdan beri etrafımda duyduğum "Delikanlıyız lan biz," "Bana bak delikanlı adamım," falan gibi laflar ışığında söyleyebilirim ki bu bahsedilen delikanlık kavramıyla zombilik arasında gerçekten "delikanlı olan ciğerimi yer" türünden bir ilişki var. Delikanlı da, zombi de ciğeri yiyor. Gerçi zombi çok yemek seçmiyor, anladığım kadariyle beyin başta olmak üzere neredeyse bulursa ısırtıyor da, delikanlı işte zombinin yemek seçeni gibi adamın ciğerini yiyor. Kimisi sakatata da girebilir onu bilemiyorum.

• Geçen haftalarda tefrika yazdığım için değinemedim. Ama biliyorum ki son yılların en bomba "guilty pleasure"larından biri de geçtiğimiz haftalarda sezon finali yapan Kismetse Olur soyuydu. Efendim, iletişim bilimci Markus Miller, "Başkalının nasıl yaşadığını izlerken hayatı avuçlarının içinden kayıp giden bir yığın insan, günün birinde bütün bir ömürlerini hayat pornosu izleyerek geçirdiklerini fark ettiklerinde kendi hayatlarına başlamaları için çok geç olacak," diyor. Bence üzerinde düşünülmesi gereken bir söz.

• Ben de zaten bunun üzerinde düşünüyem diye açtım internetten Kismetse Olur'un sezon finali seyrettim. Arkadaş, program boyunca başta sunucu herkes "Evinize çok emekleri geçen X," "Y'nin çok emeği var," "Çiftlerimiz çok emek verdi," gibi o kadar çok cümle kurdur ki, 1960'tan bugüne bütün DISK kongrelerini toplanan, bu kadar Emek'ten bahsedilmemiştir. Arkadaş evlendirmenizi Arkadaş emek Partisi genel kurulunu mu şaşırdım. "Ben çok emek verdim," "Keşke bu kadar emek vermeseydin," bilmem ne. Hayır, verilen emeğin ne olduğunu da anlamıyorum. Hattı dokuz aydır her gün eve gelip camış gibi kanepede oturan adamın yine bir emeği var diyelim de, arada bir eve misafir olanların emeklerini toplanan Bakırköy Bağcılar minibüsüne binmeye yetmez ama yok. Vallahi sitkim sıyrıldı.

• Ha, tabii ki Markus Miller diye bir iletişim bilimci yok. Varsa da böyle bir şey söylemedi, söylediyse de tesadüfün bu kadarına pes doğrusu diyeceğim. Ama ne yapayım oturup ben böyle bir cümle yazsam, "Vay artistslik yapıyorsun," diye mail gönderecek, "Abi böyle iddialı lafları sana yakıştıramadık," diye tweet atacaksınız canım sıkılacak. Böyle yazınca sanki ciddi bir lafımsı gibi okudunuz bakın ne güzel. Hatta yazının ortasında çıkan birisi varsa günün birinde kaldırım kahvesinde, Mustafa Amca'nın çay ocağında çay içerken "Şimdi Markus Miller'in de dediği gibi," diye lafa giren falan olursa ağzına kürekle vurmak için elinizde koz olur.

Aydın Demirel bir sordu, Memo Tembelçizer bin anlattı. Hatırladığı kadariyle Memo Tembelçizer'in hayatının 44 yılı. Yanıda da bonus olarak mizah dergiliğinin 27 yılı daha. Bir polisiye gibi sürükleyici, bir melodram gibi duygulandırıcı, bir ansiklopedi gibi bilgilendirici, bir komedi gibi eğlendirici.

nisanhakan

SELMA SENİ ÇOK SEVİYORUM, BAK İSMİNİ DÖVME YAPTIRDIM,...

E OLMAMIŞ KI BU...

AİSKİM SELMA

PEKİ ŞİMDİ? LAN YÜRÜ GİT KÖPEK!...

AİSKİM SELMA

DEDEME İVME İNDİ, GİDEREK HIZLANIYOR...

AHA Bİ REKOR DAHA...

Herkesin sırları vardı ama bu salâğin yoktu...

GTÜMÜ Yİ-KAMİYORUM!...

YEN-GEM DÂS Gİ-Bİİ!...

Herkesin bildiği sır rezilliktir...

AMELİYATLA ERKEK OLDUK DA BU SAÇ DÖKÜLMESİ NEDİR LAN ŞİMDİ!...

DAMA-CANA SKİ-YORULUM!...

GEÇEN SEFER HASTALIĞIM BULAŞMASIN DİYE ÖPME-MİŞTİM ŞİMDİ İKİ KERE ÖPEYİM Mİ?...

İÇİNDE Mİ KALDI ULAN İT! UZAK DUR BENDEN!...

DİRENME YALARIM...

KARA MURAT NEREDEYDİN? AZ ÖNCE SÜPERMEN BURDAYDI!...

O UÇAN ŞEY BENİM!...

HAYIR BENİM!...

ALLAH KAHRETSİN BOYLE KARİKATÜRÜ!...

temsil etsin diye. Ev, bebeğim uzağa biner binmez kendini saldı. Toz bezleriyle, elektrik süpür-gesiyle, çeşitli temizlik malzemeleriyle devamlı dayak yiyen, kontrol altında tutulan ev aniden gelen rahatlama hissiyle benden önce pantolo-nunu çıkarttı, donla oturmaya başladı. Evin için-de vakitlice yatıp, sabah erken uyanan bir insan olmayınca zaman kavra-mını tamamen yitirdik. Az önce saat ondu, şimdi nasıl sabah beş olabilir? Ben az önce güzel bir film izleyeyim, sonra da oturur yazmam gereken yazıları yazayım diye te-levizyonu açmıştım, nasıl ve neden dört saattir arka sokakların tekrar bölümlerini izliyorum? Ev benim bütün zayıflıkla-rımı, en karanlık zevklerimi biliyor, hepsini bana karşı kullanıyor; bana tuzaklar kuruyor. İnsanın en kötü ev arkadaşı kendi evidir. Evin içinde dört gün geçirdikten sonra bu lafı buldum.

Dördüncü gün evden çıkmaya karar verdim. Evde oturup kanal d ile kavgaya etmenin ne gereği var? Bu dünya bizim, "dışarıda ne yapacaksın, bütün eşyaların evde, dışarıda ne işin var?" diyen ev ise bizim düşmanımız. O kadar çok cansız düşmanım var ki. Odam-daki pencerenin sinekliği gece rüzgar yüzünden kopup gitmiş, apartman bah-çesinde çiçeklerin üstüne düşmüş. Ertesi gün apart-man yöneticisi yanında sineklikle kapıma dayandı, ardında "biz o bahçeye hayatımızı adadık, güller ne halde çık bir bak, bu apart-manda birlikte yaşıyoruz, lütfen biraz daha dikkatli olmaya çalışın" diye baş-layıp ucu katılmadığım apartman toplantılarına kadar uzanan dev bir eser ve kırık sinekliği bı-rakıp gitti. Bu sineklik artık benim düşmanımdır. Beni zor durumda bırakan bütün eşya ve araçlar benim düşmanımdır. Eve her gelen misafire uy-gun bir dille "evimizde sığmaya karar verirsiniz sifonumuz bozuk olduğu için biraz değişik ça-lışmaktadır, benimle birlikte ufakık tuvaletimize buyurun, sizlere nasıl çalıştığını göstererek anlatayım, sonra salona geçip bir şeyler içeriz" demek zorunda kalıyorum, çok da tanımadı-

Evde yalnız başı-ma geçirdiğim dördüncü gün. Uçağa bindir-dim, Fransa'ya gönderdim be-beğimi, arkadaşla-rımızın düğününde bizi

ğim insanlarla klozetin başında birebir zaman geçiriyorum. Böyle şeylere neden olan her şey benim düşmanımdır. Ben dışarıya çıkıyorum. "Ne yaparsan yap, çık dışarıda polis kaynıyor, whatsapp mesajlarını okusunlar da içeri alsınlar seni cahil" diyor gibi geliyor bana ev. Gözümü korkutup, evde kalmamı sağlayıp bana daha çok türk dizisi izletmeye çalışıyor. Olabilir mi ya öyle bir şey? Olmaz herhalde ama üç gündür evde tek başı-ma durmadan yalan yanlış bütün haberleri ve dedikoduları okuduğum için az da olsa aklımı yitirmiş olabilirim. Bir de telefonda DARBE diye whatsapp grubu var, onu açıklamak gerçekten zor olabilir bakarlarsa. Aslında darbe gecesi iş yerin-de mahsur kalanlar ve evine ulaşmaya çalışan-lar arasında iletişim ol-sun diye açmıştım ama isim koyarken biraz daha dikkat edilebilir-miş şimdi düşününce. Sildim bütün whatsapp geçmişimi, zamanında dostlarla yapılmış ne kadar "ooo içiyor mu-sunuz, biz de içiyoruz, siz nerede içiyorsunuz, biz kadıköyde içiyoruz" muhabbeti varsa yandı gitti. Polis "neden bu whatsapp bomboş?" diye sorarsa benim hiç arkadaşım yok derim. Ona da öyle bir şey düşündüm.

Akşama doğru evden çıktım, özgürlük parkına gittim. Parkın kapısından içeri girdiğim gibi ça-lılıkların arasından çok kaliteli bir kedi yavrusu çıktı. "Evden çıktığım gibi muhteşem şeyler olmaya başladı hayatımda" diye düşünüp kediyi sevmeye yeltendim. Yavruyu severken çalılırların arasından bir tane daha yavru çıktı. Sonra bir tane daha, ardından bir tane daha derken yüze yakın kedi yavrusu uzaktan üstüme doğru gelmeye başladılar. Gözleri parlıyor, sesleri incecik. Daha önce tat-madığım bir korku hissi omurumdan başlayıp kafamın arkasına doğru yavaşça tırmanmaya başladı. Yavaştan kaçayım diye düşünürken kedilerin çıktığı çalılıkların arkasından yaşlıca bir bayan çıktı, "alsana bir tanesini, sevaptır, evine götür, bak ona" dedi. Kaçarsam belki kovalar, işte o zaman çok kötü olur diye düşündüm, "Benim tavşanım var, onlar birbirlerinin doğal düşmanı, eve kedi alırsam bir zaman sonra kedi tavşanıma saldırabilir, o yüzden kedi alamıyorum" diye çok mantıklı bir açıklama sundum, "size kolay gelsin" deyip koşar adım parkın içerlerine doğru yürümeye başla-dım. Dışarıda da bir acayıptı.

Apartman bahçesi dev bir yalandır.

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

GEÇENDE Bİ TARTIŞMA PROGRA-
MINDA ADAM ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEDİ.

YEMİN EDERİM PROGRAMA KATILMAK FİLAN İSTEDİM.

BEYLER KONUYU BÖLÜYÖRÜM ÇOK
PARDON AMA BENİM YAŞADIGIMI ZAN-
NETTİM HAYATTA BU DEMECİN ŞÖYLE
OLMASI LAZIMDI, Bİ SENEYE KENDİM
KONUŞUP GEKTİRTİR DE.

"ŞİMDİ
BUNLARIN HAZIR-
LADIKI DOSYANIN ŞİF-
RESİ DE 666...BU 666
SAYISININ DA ŞEYTANI,
YANI NE BİLEYİM BAZI
KÖTÜLÜK, ŞEYLERİN
SEMBOLÜ OLUŞUĞU
SÖYLENİYO DİYE
BİŞEY DUYDUM.

NASI
YANI?

ADAM-
LARIN ŞİF-
RESİ BİLE
666
DÜŞÜN...

VAY
ARKA-
DAŞ...

LAN LİSEDEYKEN LANETLİ 666 DİYE MİL ADRESİM VARDI BENİM, 666' NİN "ÖYLE NEBLEYİM, KÖTÜLÜKLERLE
ALAKALI OLUŞUĞUNU DUYDUMUDU" DİYE KONUŞULDUĞU Bİ DÜNYADA MI YAŞIYORUZ HAKKATEN? İZLEYİCİ BİLİYÖ
DİYE ÖYLE DEDİ DİYCEM DE ADAMIN KENDİSİ DE BARİZ YENİ DUYMUŞ GİBİYDİ GAYET,
BAZEN OULYO BÖYLE ŞEYLER. BİGÜN Bİ ARKADAŞIM, Kİ KENDİSİ 40 YAŞINDA MI NE, ŞÖYLE DEDİ.

YAA BİŞEY SÖYLCEM AMA
ÇOK GEYİK GALİBA YAA...

SÖYLE
LAN GEYİK
DİYE KONUŞ-
MİYCAZ
MI?

...YAA
İNTERNET-
TE BİŞEY
GÖRDÜM
DE...

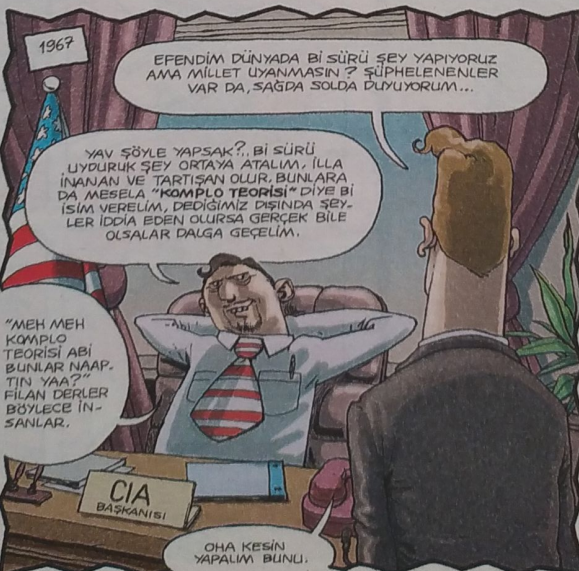

BİRİ DEMİŞ Kİ,
"İKİZ KULELERİ AMERİKA-
NIN KENDİSİ YIKTI YA DA
HABERİ VARDI..."

BUNU DA BÖYLE SESSİZ SÖYLEDİ
KİMSE BU SAÇMALIKTAN BAŞET-
TİĞİNİ DUYMASIN DİYE.

ULAN DEDİM CİDDİ SORUYORUM,
2001' DEN BERİ BUNU İLK KEZ Mİ DÜ-
ŞÜNÜYÖSÜN? "İNTERNETTE Bİ KİŞİ
YAZMIŞ" NE DEMEK, DAHA ÖNCE HİÇ Mİ
ŞAHİT OLMADIN GÖRMEDİN?

İNANIP İNANMAMAK YA DA İKNA OLMAK OLMAK FİLAN AYRI DA,
ALLAHŞKINA İKİZ KULELER OLAYINI DÜŞÜNÜMÜŞ OLSUN YANI HAYATIM-
DAKİ HERKEŞ BU NE BE? YANI BUNU DÜŞÜNMEMİŞ BİRİ NELERİ
DÜŞÜNMEZ HAYAL BİLE EDEMİYÖRÜM.

1967

EFENDİM DÜNYADA Bİ SÜRÜ ŞEY YAPIYORUZ
AMA MİLLET UYANMASIN? ŞÜPHELENENLER
VAR DA, SAĞDA SOLDA DUYUYORUM...

YAV ŞÖYLE YAPSAK?, Bİ SÜRÜ
UYDURUK ŞEY ORTAYA ATALIM, İLLA
İNANAN VE TARTIŞAN OLUR, BUNLARA
DA MESELA "KOMPLO TEORİSİ" DİYE Bİ
İSİM VERELİM, DEDİĞİMİZ DİŞİNDE ŞEY-
LER İDDİA EDEN OLUŞSA GERÇEK BİLE
OLSAKLAR DALGA GEÇELİM.

"MEH MEH
KOMPLO
TEORİSİ ABİ
BUNLAR NAAP-
TIN YAA?"
FİLAN DERLER
BÖYLECE İN-
SANLAR.

OHA KESİN
YAPALIM BUNU.

BÖYLECE NORMALDE "MERAK ETMEK" YA DA "SORGU-
LAMAK" OLMASI GEREKEN ŞEYİN İSMİNE KOMPLO TEORİSİ
DİYEREK PAKETLEVP KUĞUMSEMİŞ OULYOSUN. (NASI
KOMPLO TEORİSİ AMA?)

VYOK
BEAABİL...
ÇOK DÜŞÜ-
NİYÖSÜN.

GERÇİ BEN ÇOK ÖYLE KONSPİRİSİ 'Cİ BİRİ DEĞİLİM AMA YİNE DE
SÖYLENEN HER BOKA DA İNANMAYALIM. ŞU DÜNYANIN TARİHİN-
DE KİMLERE NE YALANLAR SÖYLENMİŞTİR DÜŞÜNSENİZE, Bİ
SÜRÜSÜNÜ DE HALA DOĞRU SANIYORUZUR YA O ÇOK KORKUNC,
O YÜZDEN MERAK ETME ÖZELLİĞİMİZİ ASLA KÖRELTMEMEMİZ
LAZIM, MAL OULURUZ VALLA.

2050

BENCE VAR YA DÜNYAYI AMERİKA YÖNETİYÖ
OLABİLİR, DİĞER ÜLKELERİN İÇ SİYASETİNE FİLAN
KARIŞIYÖ OLABİRLER...GİBİME GELİYÖ...

YOK CANIM SANIMAM.

VALLA ÖYLE BİŞEY DUYAR
GİBİ OULDUM GİBİ OULDU...

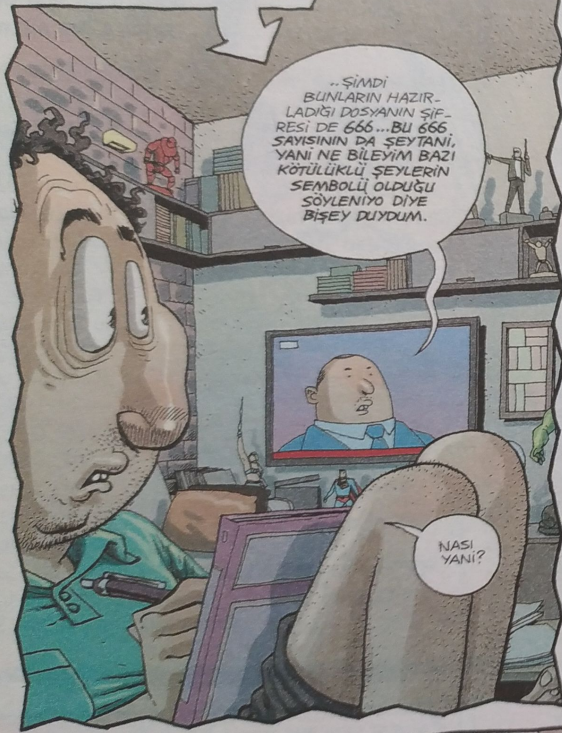
AHA BÖYLE MALIN
ÖNDE GİDENİ OULURUZ.

KOMPLO TEORİSİ SONUÇTA
ABİ ONLAR BİRAZ DA.

Sandık içi

ERSİN KARABULUT

GEÇENDE Bİ TARTIŞMA PROGRA-
MINDA ADAM ŞÖYLE BİŞEY SÖYLEĞİ.

YEMİN EDERİM PROGRAMA KATILMAK FİLAN İSTEDİM.

LAN LİSEDEYKEN LANETLİ 666 DİYE MİL ADRESİM VARDI BENİM. 666' NİN "ÖYLE NEBİLEYİM, KÖTÜLÜKLERLE
ALAKALI OLUĞUNU DUYDUMUDU" DİYE KÖNÜŞÜLDÜĞÜ Bİ DÜNYADA MI YASİYÖRÜZ HAKKATEN ? İZLEYİCİ BİLMİYÖ
DİYE ÖYLE DEDİ DİCEM DE ADAMIN KENDİSİ DE BARİZ YENİ DUYMUŞ GİBİYDİ GAYET.

BAZEN OLUYO BÖYLE ŞEYLER. BİGÜN Bİ ARKADAŞIM, Kİ KENDİSİ 40 YAŞINDA MI NE, ŞÖYLE DEDİ.

BİRİ DEMİŞ Kİ,
"İKİZ KULELERİ AMERİKA-
NIN KENDİSİ YIKTI YA DA
HABERİ VARDI..."

ULAN DEDİM CİP'Dİ SORUYORUM,
2001'DEN BERİ BUNU İLK KEZ Mİ DÜ-
ŞÜNÜYOSUN? "İTERNETTE Bİ KİŞİ
YAZMIŞ" NE DEMEK, DAHA ÖNCE HİÇ Mİ
ŞAHİT OLMADIN GÖRMEDİN?

YAA BEN BÖYLE
ŞEYLERE PEK
BAKMIYORUM.

KOMPLO TEORİSİ SONUÇTA
ABİ ONLAR BİRAZ DA.

İNANIP İNANMAMAK YA DA İKNA OLMAK OLMAK FİLAN AYRI DA.
ALLAHASKINA İKİZ KULELER OLAYINI DÜŞÜNMÜŞ OLSUN YANI HAYATIM-
DAKİ HERKES BU NE BE? YANI BUNU DÜŞÜNMEMİŞ BİRİ NELERİ
DÜŞÜNMEZ HAYAL BİLE EDEMIYORUM.

1967

EFENDİM DÜNYADA Bİ SÜRÜ ŞEY YAPIYORUZ
AMA MİLLET UYANMASIN? ŞÜPHELENENLER
VAR DA, SAĞDA SOLDA DUYUYORUM...

YAV SÖYLE YAPSAK?, Bİ SÜRÜ
UYDURUK ŞEY ORTAYA ATALIM. İLLA
İNANAN VE TARTIŞAN OLUR. BUNLARA
DA MESELA "KOMPLO TEORİSİ" DİYE Bİ
İSİM VERELİM, DEDİĞİMİZ DİŞİNDA ŞEY-
LER İDDİA EDEN OLURSA GERÇEK BİLE
OLSALAR DALGA GEÇELİM.

"MEH MEH
KOMPLO
TEORİSİ ABİ
BUNLAR NAAP.
TIN YAA?"
FİLAN DERLER
BÖYLECE İN-
SANLAR.

CIA
BAŞKANISI

OHA KESİN
YAPALIM BUNU.

BÖYLECE NORMALDE "MERAK ETMEK" YA DA "SORGU-
LAMAK" OLMASI GEREKEN ŞEYİN İSMİNE KOMPLO TEORİSİ
DİYEREK PAKETLEYİP KUÇUMSEMİŞ OLUYOSUN. (NASI
KOMPLO TEORİSİ AMA?)

YYYOK,
BEAABİ!...
ÇOK DÜŞÜ-
NÜYOSUN.

GERÇİ BEN ÇOK ÖYLE KONSPİRİSİ 'Cİ BİRİ DEĞİLİM AMA YİNE DE
SÖYLENEN HER BOKA DA İNANMAYALIM. ŞU DÜNYANIN TARİHİN-
DE KİMLERE NE YALANLAR SÖYLENMİŞTİR DÜŞÜNSENİZE, Bİ
SÜRÜSÜNÜ DE HALA DOĞRU SANIYORUZDUR YA O ÇOK KORKUŖ,
O YÜZDEN MERAK ETME ÖZELLİĞİMİZİ ASLA KÖRELTMEMEMİZ
LAZIM, MAL OLURUZ VALLA.

2050

BENCE VAR YA DÜNYAYI AMARİKA YÖNETİYO
OLABİLİR, DİĞER ÜLKELERİN İÇ SİYASETİNE FİLAN
KARIŞIYO OLABİLİRLER... GİBİME GELİYO...

YOK CANIM SANMAM.

VALLA ÖYLE BİŞEY DUYAR
GİBİ OLDUM GİBİ OLDU...

AHA BÖYLE MALIN
ÖNDE GİDENİ OLURUZ.

"Ne kadar da tutkusuz sever,
ölçüyü seven!!
Zweig'in Dostoyevski analizinden

- Fethullah Gülen hareketi: Top, yan ağlarda...
- Darbe olsaydı sıkıyöneyim, hatta sım sıkıyönetemeyim yaşıyor olacaktık. OHAL, evladır ondan. BUHAL'e şükretmek de varmış şu hayatta...

● Atalay Filiz olan biteni nasıl yorumluyor acaba, totale aln alternatif bir tektekçi olarak?!

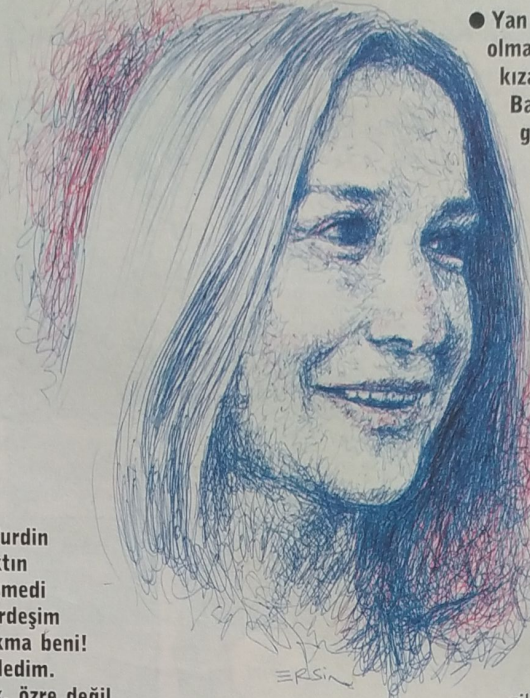
● Hayırlı bi şey geldiyse son zamanda Marmaris'in başına geldi. Rakamla: MARMARIS! Son deme dek, Cuntabaşı Evren'le anılırdı. Şimdi, şükür, başarısız cunta ile anılacak, bir nevi aklanacak, hayır hayır, paklanacak Marmaris...

● "Havlayan köpek ısırmaz" lafının garantisi yok. "Bizimki ısırmaz" desen, temenniden ibaret. "Daha hiç ısırmadı" en korkuncu, galayı benlen yapacak gibi.

● Beni asıktıktı. Yalnız, arı beni güzel zamanda sotu! Anlatacağım... O kabus darbeye kalkışma girişimli cinayetler gecesinin günü, akşamüstü, deniz kıyısında, neredeyse vakit

geçsin diye eşimle tartışıyorduk. Haklı çıktığım bir konuda fazla homurdanıp yapay kriz yarattım, haksız duruma düştüm. Özür kıvamına yaklaşıyordum ki, işte o an arı beni, vurdu beni, böğrümde soktu beni. Anlar anlamaz daha o an arıca sokulduğumu, hemen arıya minnet duydum. Gündem böyle değişir! Bravo arı! Vurmaya furdin beni, kendini de yakıtın ama mevzu da değişmedi değil arı. Değerli kardeşim arı, mektupsuz bırakma beni! Özrümü sonradan diledim. Alerjim falan da yok, özre değil, arı sokmasına, denize giriverdim... İki zonkladı, geçti. Gece de fener alay!..

Türbansızdan da kardeş olabiliyomuş, öyle mi Hafız?!

● Uçan Halı, yerde mi yoksa havada mı dokudular, bunu merak edegeldim...

● Yan koltukta "pilenses" olmak isteyen bir ufak kıza kulak misafiri oldum. Bana o an olacak gibi geldi o kız pilenses...

● Daha 25 yaşında ilk öykü, 27 yaşında ise ilk romanını çıkarıyor Tezer Özlü. Zeki ve incelikli Özlü'nün ilk kitabının adı Eski Bahçe, romanı ise Çocukluğun Soğuk Geceleri. (Romanın yayın tarihi 1980. Zaten Tezer Özlü, ne yazık ki 1943-1986 yılları arasında yaşamış, hep genç, hep yenilikçi kalacak bir 'taze zihin'.) Roman için deilen şu: Çocukluğun Soğuk

Ezgi K. Bu minnoşlar yeni yuvalar arıyor... Acilen sahiplendirmemiz lazım bu şapşirozları 😊 ilgilenenler mesaj atsın lütfen...

Beğen Yorum Yap Paylaş

Sami - Koliyi napıcaksınız?.. Lazım değilse alırım koliyi...

PARAMPARÇA AŞKLAR VE KÜLOTLAR

NİSAN HAKAN

Geceleri; kişinin, çocukluğundan başlayarak içine düştüğü yaşamın, kimi zaman fiziksel-kaba, kimi zaman inceltilmiş-dolaylı baskılarıyla karşı karşıya kalışını ve yaşadığı ya da "yaşamasına izin verilmek istenmeyen" farklılığını ve uyumsuzluğunu son derece sarsıcı ve incelikli bir biçimde, "teninde duyarak" işledi. Özlü'nün farkı işte: **TENİNDE DUYARAK...** Bir gölge bulup Tezer Özlü okuma zamanları...

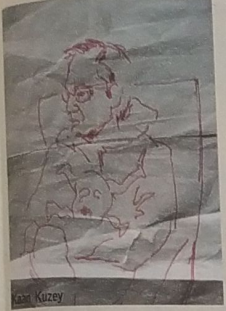
zen düşünüyorum da,
ten hep düşünmüşüm
ben.

● Altı dilde geçen haftaki maniye yazmış yolladı İzmir'den Ufuk Toraman. Valla imzaladım kitabı. Siz bu satırları okurken, belli mi olur, belki ben de bu satırlara bakıyor olurum...

● Taze baba Alpay'ı kutlar, Hazar Erdem'e hoşdeldin derim. Altı aya kalmaz, üç tekerlekli bisiklete biner gibi o...

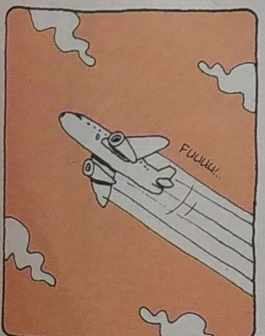
● Gürp Gıda gördük. Yazmadan edemedim.

● Evlilik yokken de aşk vardı, devlet yokken de millet vardı ve televizyon yokken de dedikodu vardı...

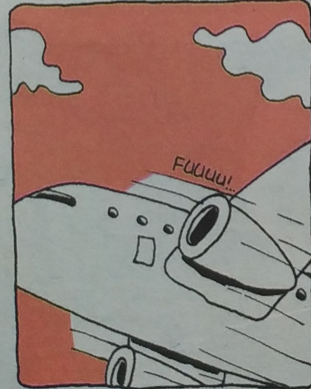
Kaz Kuzey

ÖZER AYDOĞAN

PARAMPARÇA AŞKLAR VE KÜLOTLAR

NİSAN HAKAN

YİĞİT ÖZGÜR

KAÇIRANLAR İÇİN

UYKUSUZ 4 SAYI BİRLİKTE!

Bayilerde ve Marketlerde

K. S. Kulkarni

KHIIKKH... KORKKAA ABI GHH KORKKAA...
MOTOR SEGYO AZZA SOKAKKAM...
GHIRSSH... ZZZZZZ...

NEY?

MOTOR ABI MOTOR
MOTOR... LETANEBA
BAYI DON'T ZZZZ...

NEY? ZZZZ

ZZZ' M?
LAN MOTOR
SEGYO DIVE
RAVITILANA
BI DAVA HEEY.

KHSSSS

KHAHA...

CANSIN SAĞLAR

MİLLETİN KARISINA KIZINA SEKİL YAPTIM VE TANIYILARI KIZIDIM. SAKIN O TUNDEM İSTİYORDUM... ÇEVREME TURİST İŞHALİ OLDUĞU NASIL SÖYLERİM DOKTOR?

ACINIZI DİNDİRİR Mİ BELİM AMA... SORUNUNU ANILIP DİZANTERİ OLDUĞU NASIL SÖYLERİLERİŞİZ...

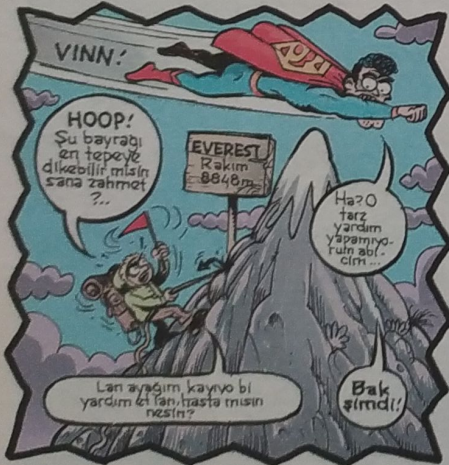
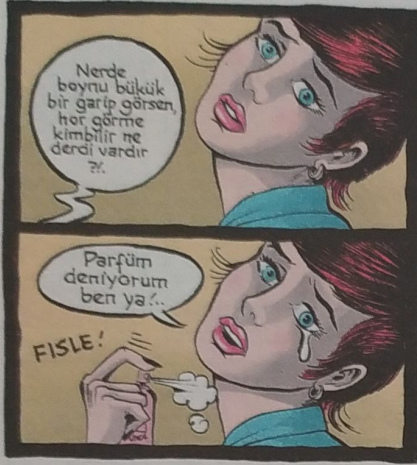

Evden Çıkma...

ok

Tribal enfeksiyon

info@cengizustun.com

ENGİN ERGÖNÜLTAŞ

"Sevgili tutmuş yularımdan beni./ develer gibi habire çeker. Sarhoş devesini böyle nereye götürür, böyle hangi kata?"

Mevlana Celaleddin Rumi

"İT BAKIŞI"

Marketin çıkış kapısının önünde bekliyor. (tasması boynunda) Almamışlar onu. (onlara yasak) İlçe yaklaştığında. Kendi kendine iki yana açılıyor birden kapı. Cam kapı. Dayanamıyor. Kendine engel olamıyor. Ön patilerini dükkanın içine basmasıyla ayağı yanmış gibi geri çıkması bir oluyor. (naptım ben) Kızlarlar. Biliyor. Heyecanlı/gergin/tedirgin/endişeli. (baş, araba oyuncu gibi kıpır kıpır, tık tık tık, bi o yana bi bu yana, kulaklar dikili, tetikte) Ölümcül bir "mesele" si var. Sık sık nefesler. (yüzünde gözünde tik'ler) Dil dışarda. Titreşiyor. Hayat memet meselesi. Derde düşmüş.

İşte orada! Sahibi'nin başının ve kolunun bir kısmı raflardan yapılmış duvarın bölmenin kenarından görünüp kayboldu. İşte o! Can havlaye diğer kapıya atıyor kendini. Giriş kapısına. (küçük bir mahalle marketi, neredeyse bitişik iki kapı) O bölmenin diğer yanında, orda da bi görünüp, kayboldu sahibi ansızın. (yine bir kısmı) Tekrar bu tarafa. Çılgın gibi, acı içinde. (yere düşmüş, çırpına çırpına bir balık) Aşk işte.

Tanıyorum seni. Bu bakış. Böyle olur insan. Aynısı. (nerdeyse o ünlü filmdeki Mickey Rourke misali şangır şungur delip geçecek camları, --cama değişiyor burnu, tekrar açılıyor kapı--) (kafede otururken, karşıdaki sandalyede, birden kalkıp gitse, dışarı falan da değil, lavaboya dahi gitse, için sıkılır birden, hele uzarsa biraz, nefesin sıkışır, "öf!" --aynı onun gibi işte-- Lavabonun çıkışına dikersen gözlerini, kalp çarpıntılarıyla "gel nolursun gel, hadi gel!", nefesin daralır. O tekrar görüldüğü an kapının kenarında, ışıl ışıl olur ortalık, bayram olur. "otur şöyle, geçme oraya, tam karşıma")

"ALMA, ALMA"

İşte bu derece büyük bir aşk'a, bir tür 'kara sevd'a muhattap olacaksın belki de. Bir köpek almaya karar veren. Farkında mısın? Çocuk oyuncu değil. Sakin ol. Düşün önce biraz. (Bektaşilerin talib olana ilk önce dedikleri gibi: "Gelme, gelme, bu bir demir leblebi.) Bak mesela, bende yok o yürek. Soruyorsan eğer. O kadar ayılıp bayıldığım, çıldırdığım, kudurdüğüm halde alamıyorum. Yemiyor. (bir zamanlar, evvel zamanlar. Bir arkadaşım yurt dışına taşınmış, giderken de, "hemen dönüp alıcam" falan diyerek bize bıraktığı köpeğini. Dönmedi ama sonra. Yıllarca kaldı bizde. Evde bırakmak zorunda kaldığımızda, mecbur olduğumuzda, bize, tam biz evden çıkarken, kapının aralığının başını kaldırıp o son bakışı, 'o bakış' içimize otururdu. Annem ağladı o bakışa vapurda--anası ağlamak--)

Oh neyse çıkıyor.

'Vuslat'

Neredeyse senin kadar sevdim. Bebek. Gözün aydın. Dünyalar onun. (aman aman aman, allahım nasıl bir alengirli/fırfırlı/şataretli bir yürüyüş yürümek o. Anlatılır şey değil. Görmek lazım.)

KABATAŞ MOTORU

Taze batmış bir güneş. Rengarenk. Işıklar birden yanıyor. Şehrin ışıkları. Ortalık ilyence şıkır şıkır. Motorun açık kısımdayım. Tiklim tiklis. Ayakta da duranlar var, otobüs gibi. Araplar, diğer turistler, şehir yeni görenler... Birden etrafımda eller kollar kalkıyor. Flaşlar patlıyor. Heryanımdan ama. Cepeller, selfi çubukları, makineler. Hepsini birden. Aralarında kalıyorum. (eski filmlerde olurdu, mahkeme sahnelerinde, önemli sanık getirilirken birden koca koca, aliminyum tencere boyunda flaşlar patlardı, şak şak şak, aynı onun gibi) 360 derece çekildim dostlar. Ben de çekildim. Hiç istemedim. Radyasyona maruz kalmak gibi. İş işten geçti. Oldu bitti. Başkalarının

fotoğraflarındayım. Ki isteseler, elele verseler, bir hologram'ımı dahi oluşturabilirler. Kusursuz bir heykelim? O da mümkün.

Kabataş motoru/Finüküler/Taksim/Cevahir (hep aynı rota, doğru) Film? "The Legend of Tarzan" Tarzan efsanesi. Ee? Nasıl anlatılır? Sanki şöyle diyerek işe başlamışlar sevgili arkadaşlar, yapımcılar: "Bak kardeş, bi deney yapıyoruz. Al sana 180 milyon dolar. Para olayını kafaya takma. Onbin tane, herbiri ayrı milyon dolar değer, herbiri bir diğerinden çok çok daha, enteresan, ayrı bakmaya değer, herbiri bir diğerinden çok çok daha, enteresan, goriller moriller, timsahlar mimsahlar) Al, ne istersen al! Her ne istersen ama ha. En görkemlisini, en güzelini. En güzel kız, en aslan gibi delikanlı. Ünlü, iyi oyuncular! Hepsini senin. Koy! Al onları da koy. "Hep orman orman, sıkılırlar ama" dersin eski Londra mondra falan filan, onları da ekle. Bunların hepsini bir araya getir, hepsini. Ama, çok çok kötü bir film olsun. Anlıyor musun olayımızı? Becerebilir misin? Kendine güveniyor musun?" Sanki böyle demişler işte. Evet. Herküle verilen 12 imkansız görev gibi, ya da Keloğlan'a padişahın kızına talip olduğunda. Valla, yalnız, başlamış ha. Helal olsun. El elden üstün. Olmayacak şey. Bravo. Bu kadar başarılı olunur. Şapka çıkartıyoruz. Ben ki kötü film de severim (okuyan bilir--naopar eder, bi yolu bulur, eğlendiririm bir şekilde kendimi, baka baka kötü filmin şurasına burasına--) Hele hele ki üç boyutluysa. Tadından yemem.

Ama bu? Bu nasıl Bir şey? En, en eski 1940'ların ilk, o az biraz tom-bulca etli butlu Johnny Weismuller'li siyah beyaz Tarzan' ları bile çok daha samimi, çok daha inandırıcı, sıcaktı. Eğlenceliydi. Bu nasıl olabilmiş? Allahım nasıl olabilmiş. Anlamaya çalışmaktan helak oldum. Sıkıcı bile değil. Bambaşka bi şey. Herşey en büyüğünden. O bi kere hepsinde aynı. Artık o standart. Elleri mahkum. Yeni çevrimlerde herşey en büyük boy. Ormansa, eski Tarzan'ların daldan dala uçtuğu o ormanların en az on katı daha büyük. Gökdelen boyu ağaçlar. Tarzan'ın maymun arkadaşı

Çıta? Bununki kendisinin en az iki katı dev bir goril. (gelip ardına kadar açılmış o koca ağzını yüzümüze yüzümüze dayayıp boğuruyor. Bu tür filmlerin olmazsa olmazı--gına geldi yalnız yapmayın tekrar lütfen--Ejderhalar, dinazorlar, hatta uzaydan geleni, uçanı kaçanı her tür canavar dişlerine yapışıp yapışıp uzayan o sayısal ağızlarını tam yüzümüze hizalayıp, nooluyorsa öyle) Tarzan deyince, gerçek hayvanlar falan görüyorduk en azından. Filler. Yavru filler. Filin üzerine çıkıyordu bizim kilolu Tarzan, oturuyordu. Jane'i yanında. (hortumuyla sular falan püskürtür şirinlikler yapardı o fil de, civeleşirlerdi karşılıklı) Bunda ne gerçek bir fil, ne de bir aslan. Goril desen goril değil. Ne de manzara manzara. Hissediyorsun yapaylığı. (Harry Potter de oluyor da Tarzan başka, doğayı doğal haliyle görmek istiyor insan. Dijital değil--beş adet Harry Potter yönetmiş de filmin yönetmeni) "O kuş sürüsünü oraya ekle, iki dağ da suraya, biraz sis" (gerçi "Pi'nin Yaşamı"nda da, o çocuğun açık denizde sandaldada başbaşa kaldığı o kaplan da dijitaldi ama olmuştu işte o. Ang Lee'nin dehası)

Zaten o koyu mavimsi, metalimsi suni ışıklar, o gölgeler, o karanlık atmosfer. Artık hep aynı. Bakışlar da aynılaşıyor. Batman mı bu, Tarzan mı, Superman mı? Filmden çıktığımda ağzımda sanki plastik çin yumurtasından yapılmış bir omlet yemişim gibi bir metalik tad. "Hiç bir şey görmedim" duygusu. Açlık. Yalnız. Bi dakika. Bütün bunlara rağmen gene de tekrar görmek isterim. Söylüyim de baştan, şey olmasın sonra. Gören mören olur. Ben biraz acıabım. Evet. Tuhaf'ım. Belki merakımdan; "Ne olmuş da böyle olmuş acaba" diye mi? "Bu kadar kötü olmayı nasıl becermiş?" Belki bundan, belki de bu bahaneyle.

Hepinize dostluk, kardeşlik, muhabbet dolu günler dilerim.

Müdavim
akşamılarından
ÇİFT USKUR
HULUSİ
REİS

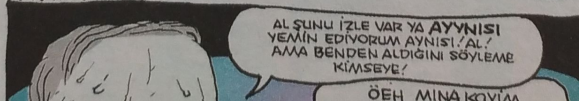
macera 1: Bebeklestigi an

macera2: Tablet

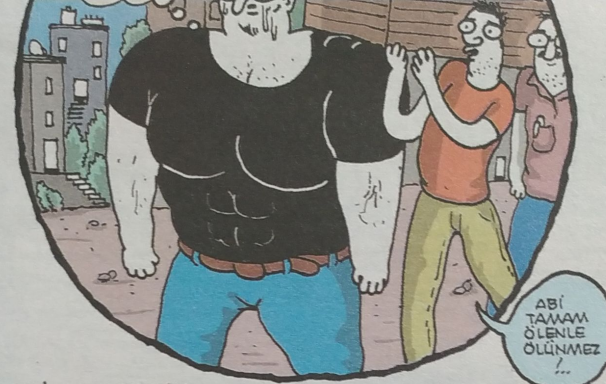

ATILLA DORSAY

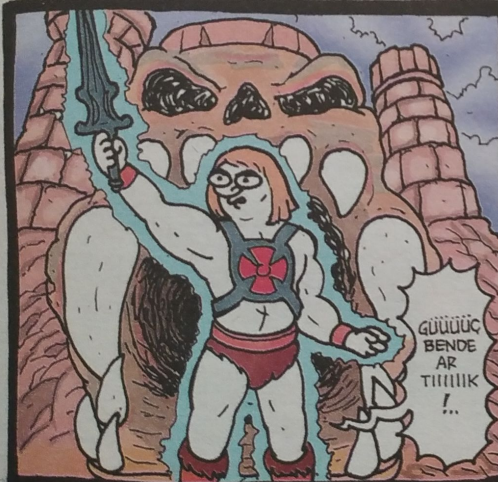

MARS'A GİDECEK OLAN TÜRK...

ATILLA DORSAY

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin Gülmen

OLUM BENCE HÜKÜMETLERİN ASIL BAŞ DANIŞMANLARI SOSYAL MEDYADAKİ KİŞİLER.

NASIL LAN SOSYAL MEDYADAKİ KİŞİLER? KİMLER YANIR?

KOMPLE TEORİCİLERİ.

LAN OLUM HASAN ALLAH AŞKINA Bİ SUS LAN.

DUR OLUM Bİ DİNLE ÖNCE, BENCE BAZI GÖREVLİLER İNTERNETTEKİ BÜTÜN BU TEORİLERİ OKUYUP Bİ DOSYA HAZIRLIYORLAR. ARALARA RINDAN EN ETKİLİSİNİ UYGULUYOLAR...

ANCA SEN YAPAR, SIN OLUM ÖYLE Bİ NAİFLİĞİ...

NAİF MAİF OLUM Bİ SÜRÜ HAVADAN FİKİR İŞTE...

He amik he.

O DEĞİL DE DEMET NERDE O? BAK İŞTE ORDA.

AHA!

NERDESİNİZ AMAK? Bİ KERE DE GEÇ KALMAYIN BE OLUM... AĞAÇ OLDUM BURDA...

NE YAPALIM KIZIM BELEŞ TOPLU TAŞIMA ÇOK KALABA.

EH BUNA BİŞY DİYEMEM BEN DE YÜRÜDÜM BAYAGI Bİ.

LA G TOLOSİK SEN NE YAPMIŞSIN ÖYLE ÇOŞTUKÇA ÇOŞMUŞSUN.

NERDE ÇOŞMUŞUM, NİHAL'LERİN ORDA MI?

NE O YOKSA BAŞKA YERLERDE DE Mİ ÇOŞTUN?

LÖ NE YAPAYIM UZUN ZAMANDIR GÖR MEDİM SEVGİ SELİNİ ABARTTIM BİRAZ.

AMA HAKLISIN BAZEN DARLAYICI OLABİLİYORUM... AMA BENİM DE YAPIM BOYLE.

SİKTİRET SİMDİ ORTALIK ÇOK KALABALIK VE SICAK Bİ YERE KAĞALIM...

BEN Bİ YER BİLİYORUM BİŞY GARDI DİYE HEP SERİN OLUYO.

E HADI GİDELİM G.T.M. DE SUCUK PİŞTİ...

SANA Bİ ELLİLİK LÜTFEN...

BEN Bİ SODA ALAYIM.

BEN DE Bİ ELLİLİK...

O NE LAN NE SODASI?

BUNDAN SONRA BÖYLE...

VALLA BENİM İŞİME GELİR. SENİNKİLERİ DE BEN İÇERİM...

YOO BÜTÜN HAK KİMLA SODA İÇCEM.

Y.RAĞIAMI İÇER. SİN TİTİTİ.

EE HASAN SEN NE DİYOSUN TEMİZ Bİ SAYFA AÇIYORUM SONUÇTA...

BENİ Sİ KLEMEZ BEN HER HALİNİ SEVİYORUM.

ASLANSEN BE HASANIM...

AHI!

ÇIK ÇIK ÇIK NASIL İÇİYOSUNUZ LA ŞU BOKU. AHI AHI AHI.

EN FAZLA Bİ HAFTA DAYAN GEL Bİ DE BANA DAYAN...

RAAD OL DEMET O GÜNLER DE GELİR, AHI AHI!

ÖFF Bİ SUS BE OLUM İYİCE PİŞLEŞTİN...

SİS LAN!

HASAN'DAN AZ İÇMENİN HAKLI GURURU OLUM BU, MARURUM...

GENÇLER Bİ BAKAR MISINIZ?

HASKTİR.

KİMLİKLERİNİZ YANINIZDA MI GENÇLER, KONTROL VAR...

TABİ MEALUR BEY DE BENİM Kİ EYDE KALMIŞ.

SİZ TEMİZ GENÇLERE BENZİYOSU. NUZ ÖHALDEYİZ, VAR MI Bİ DAVANIZ?

YOK ABİ, HİÇ Bİ DAVAMIZ YOK.

HİMM.

NE LAN O, BİRA AÇMIŞSIN 249 TL'LİK BİRA. KERİZE ÖZEL HİZMET...

LAN Bİ SUSUN BE?

TİTİ TİTİ!

Furkan Özçoban

ÇuYkusuz

Adres: Aşmalmescit Mah. Sofyalı Sok. Harrison Ap. 2-Blok No: 20/12 Kat:1 Beşoğlu / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 Fax: 0 (212) 245 63 60 • ISSN 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL Tel: 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 1205 Avrupa: 80€ Uzakdoğu: 1205
İBAN Numarası: Garanti Bankası
TL TR59 0006 2000 0680 0006 2974 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 61 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uygur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜESSESE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Ulku Coşkun,
Kerem Pişkin, Murat Cengiz
Kaligrafi: Şevki Saygıman
Muhasebe: Mürre Tahiroğlu
Halkla İlişkiler: Songül Yıldız
Ofis Sorumlusu: Selami Yılmaz

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Temmuz 2016 | Sayı: 465

• Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, espri ve karakterlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizerin yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yayın Süreli Yayıncıdır

ESNEK ile GENİŞ

Yetkin
Gülmen

OLUM BENCE HÜKÜMETLERİN ASIL BAŞ DANIŞMANLARI SOSYAL MEDYADAKİ KİŞİLER.

NASIL LAN SOSYAL MEDYADAKİ KİŞİLER? KİMLER YANI?..

KOMPLO TEORİCİLERİ.

LAN OLUM HASAN ALLAH AŞKINA Bİ SUS LAN.

DUR OLUM Bİ DİNLE ÖNCE, BENCE BAZI GÖREVLİLER İNTERNETTEKİ BÜTÜN BU TEORİLERİ OKUYUP Bİ DÖŞYA HAZIRLIYO, ARALARINDAN EN ETİKLİSİNİ UYGULUYOLAR...

ANCA SEN YAPAR, SIN OLUM ÖYLE Bİ NAİFLİĞİ...

NAİF NAİF OLUM Bİ SÜRÜ HAVADAN FİKİR İŞTE...

he artık he.

O DEĞİL DE DEMET NERDE O?..

BAK İŞTE ORDA.

AHA?

NERDESİNİZ AMK? Bİ KEZİ DE GEÇ KALMAYIN BE OLUM... AĞAÇ OLDUM BURDA...

NE YAPALIM KIZIM BELEÇ TOPLU TAŞIMA ÇOK KALABALIK...

EY BUNA BİŞY DİYEMEM BEN DE YÜRÜDÜM BAYAGI Bİ.

LA G-TOLOS-K SEN NE YAPMISSIN ÖYLE COŞTUKÇA COŞMUSSUN

NERDE COŞMUŞUM, NİHAL'LERİN ORDA MI?

NE O YOKSA BAŞKA YERLERDE DE Mİ COŞTUN?

LÖ NE YAPAYIM UZUN ZAMANDIR GÖR. MEDİA SEVGİ SELİNİ ABARTTIM BİRAZ.

AMA HAKLISIN BAZEN DARLAYICI OLABİLİRLER... AMA BENİM DE YAPIM ÖYLE...

SİKTİRET SİMDİ ORTALIK ÇOK KALABALIK VE SICAK Bİ YERE KAGALIM...

BEN Bİ YER BİLİYORUM BİŞY GARDIN DİYE HEP SERİN OLUYO.

E HADI GİDELİM G-TÜM... DE SUCUK PİŞTİ...

BANA Bİ ELLİLİK LÜTFEN...

BEN Bİ SODA ALAYIM.

BEN DE Bİ ELLİLİK...

O NE LAN NE SODASI?

BUNDAN SONRA ÖYLE...

VALLA BENİM İŞİME GELİR, SENİMLERİ DE BEN İÇERİM...

YOO BÜTÜN HAK-KİMLA SODA İÇİCEM

Y.RRAGIMI İÇER-SİN TİTİTİ!

EE HASAN SEN NE DİYOSUN TEMİZ Bİ SAYFA AÇIYORUM SONUÇTA...

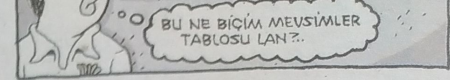
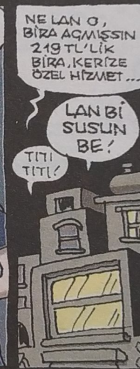
BENİ SİKLEMEZ BEN HER HALİNİ SEVİYORUM.

ASLANSIN BE HASANIM...

AHI AHI!

Furkan ÖZÇOBAN

Uykusuz

YAYINCI: MÜREKKEP BASIN YAYIN LTD. ŞTİ.
İMTİYAZ SAHİBİ: Uğur Gürsoy
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: Barış Uğur
YAZI İŞLERİ Mdr.Yrd.: Nuri Açar
GENEL MÜDÜR: Orhan Açar
MÜŞEŞE MÜDÜRÜ: Cüneyt Aydın

Grafik: Utku Coşkun,
 Kerem Pigkin, Murat Gengiz
Kaligrafi: Şekki Saygıncan
Muhabbe: Münire Tahirler
Halkla İlişkiler: Songül Yıldız
Ofis Sorumlusu: Selami Yavak

Adres: Asmalımeşcit Mah. Sofyalı Sok. Hamam No. 2/Blok No. 20/2 Kat.1 Beşiktaş / İSTANBUL
Tel: 0 (212) 245 53 38/39 **Fax:** 0 (212) 245 63 60 **ISSN** 1307 - 7619
Baskı: İleri Matbaacılık ve Yayıncılık Tic. A.Ş. Yenibosna / İSTANBUL **Tel:** 0212 454 33 33
Genel Dağıtım: DPP - 0(212) 622 22 22
Abonelik: Yurtiçi: 190 TL Amerika: 120\$ Avrupa: 80\$ Uzakdoğu: 120\$
İBAN Numaralarımız: Garanti Bankası
 TL: TR99 0006 2000 0680 0000 2914 32 USD: TR78 0006 2000 0680 0009 0849 67 EUR: TR08 0006 2000 0680 0009 0849 66

Haftalık Mizah Dergisi | 28 Temmuz 2016 | Sayı: 465

● Uykusuz Dergisi'nde yayımlanan tüm karikatür, yazı, eseri ve karak. terlerin yayın hakları saklıdır. Yayınevi ve çizirler yazılı izni alınmaksızın hiçbir yazılı, basılı ve görsel yayın organında ve sanal ortamda kullanılamaz.

Haftalık Yayın Süreli Yayıncı

"kendimi
durduracak
değilim"

Fırat Budacı

ÇINAR VAKASI

Aile pansiyonunda tatil yapmak kolay değildi. Şehirli aileler, minik ama acar evlatlarını zaten çok geniş olmayan pansiyonun bahçesine dağınık düzende istifliyorlardı. Tatil sayesinde uyuma saatlerini gece ikilere kadar esnetmeyi başaran bu çocuklar, bitemek

bilmeyen enerjileriyle bayıllana kadar koşmaya ant içmiş gibiydiler. "Çocuk bu, koşacak elbet" hoşgörüsüyle başladığım tatil, bir süre sonra, "24'den sonra çocuk yasaklınsın" a ve en son "24 itibarıyla çocuklar yok edilsin, sabah yenileri yapılınsın" a kadar genişlemişti. Bu denli sertleşmem için yeterli bir sebebim vardı. Adı Çınar. Gece saat iki sularında uyumaya çalışırken, "Babaaa!" diye bağırarak koşan 7 yaşındaki bu çocuk ve onun boru sesli babası beni bu aşamaya getirmişti. Ergen tipi gırtlığa sahip Çınar'ın tükenmeyen coşkusu yanında, her gece saat 10 civarı uyuyan oğlumun düşündüğümde şükrediyordum. Yanılmışım. Meğer erkenden uyuyan nazik evladım bir canavar, canavar sandığım Çınar ise adam gibi adammış.

I. Deniz Kestanesi Olayı (Hadi Baba Bitir Şu İş!)

Çınar, sekerek pansiyonun bahçesine girdiğinde suratında en ufak bir sıkıntı belirtisi yoktu. Normalde yaralı bir çocuk yetişkinleri etrafına toplamak için ses çıkarır. Çocuk yaralanmış olmasına rağmen ses çıkarmıyor, yarasını önemsemeyen mağrur bir komutan gibi sadece sekiyor, o bir çocuk değil, Çınar'dır. Babası elinde iğneyle belirlediğinde durumun ciddiyetini ancak anlayabildik. Ben, bir çeşit doktor olmanın verdiği sorumluluk duygusuyla (aslında kahraman olma isteğiyle) ön saflarda yerimi aldım. Önce babanın çakmakla kızdırdığı iğneye, sonra da suratında en ufak bir korku belirtisi olmayan Çınar'a uzun uzun baktım.

Baba, kestanesinin dikenleri hemen çıkmayınca ayak parmağındaki operasyon alanını genişletmeye başladı. Normal şartlarda operasyonun devamına talip olurdum, ama Çınar'ın babası savaş şartlarının mecburiyetini yaşayan bir doktor kadar kararlı, Çınar ise gıkını bile çıkarmayan kahraman bir er gibi dayanıklı görünüyordu. Büyük seslendirme sanatçısı Don LaFontaine'in seslendirdiği, insanı coşkuya sürükleyen bir film fragmanı seyrediyorduk adeta: "Gerekirse parmağı kesmeyi göze alan bir doktor ve "Vatan sağ olsun!" diye bağırın parmaksız

bir er! Acının denizden yükseldiği bir coğrafyada cesaretle başka seçeneği kalmayanların öyküsü..." Sterilizasyonu ateş ve kolonya, ekipmanı iğne ve tırnak, cerrahı mayolu bir baba, hastası 7 yaşında bir yiğit, anesteziyi sadece telkinden ibaret inanılmaz bir operasyona şahit oluyorduk. Seyredenler arasında, "oha napiyo bu adam" anlamında yüzünü buruşturup uzaklaşanlar oldu. Oysa Çınar, babası olmasa dikenleri kendi kendine çıkarabilecek kadar rahattı. Bıçağıyla kurşuna ulaşmadan önce, alkol şişesinin mantarını dişleriyle çıkarıp şişeyi yaraya boca eden Cüneyt Arkin kadar cesurdu. Hâlbuki bu yaştaki bir çocuğa pansiyonu başımıza yıkmak yakışırdı. Baba, parmağı giriştiğinde, acıyı sıklığı dişlerinin arasında parçalamaya devam etti Çınar. Belli ki kan akacaktı, o dikenler ne pahasına olursa olsun oradan çıkacaktı.

Dönüp oğluma baktım. Acının dışında olmanın verdiği kayıtsızlıkla operasyonu izliyordum. Çocuk yetiştiriciliğinin kurallarını hiçe sayarak, "Bak ne kadar cesur, sen olsan ortaltığı ayağa kaldırırdın," dedim. "Kaldırmazdım!" diyerek ağlamaklı oldu. Ayağında diken bile yokken ağlamaya hazırdı. İki gün sonra haklılığım kanıtlanacaktı.

II. Kestane Olayı (Ölür müyüm Babacım?)

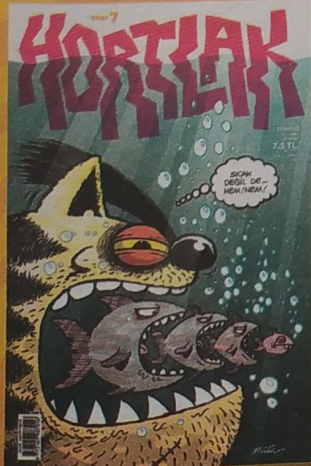
Pansiyonun bahçesine bağıra bağıra girdiğinde başta ben olmak üzere bütün pansiyon sakinleri oğlumun etrafında toplandık. Minik oğlumun minik başparmağına batan minik dikenleri gördüğümde, suratıma yayılan gülümseme bir vicdansızlıktan çok, haklı çıkan bir babanın minik zaferi olarak görülmeli. Eğilip boşluksuz ağlayan oğlumun parmağına baktım. Karşılaştırmak istemem, ama gördüklerim Çınar'ın parmağındaki mızraklar düşünüldüğünde, yeni doğmuş bir deniz kestanesinin henüz olgunlaşmamış dikenlerine benziyordu. Fakat oğlum, denizin altında on kişilik bir kestane çetesiyle dövmüş ve ölümcül yaralar almış gibi davranmakta ısrarlıydı.

Elimde cımbız (iğne söz konusu bile olamazdı), tepemde sürekli akıl veren belki on kişiyle ter içinde kalmıştım. "Oğlum biraz sabret, çıkarmazsak daha

kötü olur," benzeri telkinlerle parmağına yaklaşmaya çalışıyordum. Çınar'ın babası, aslında yardımcı olmaya çalışan, ama bir yandan da pedagojiyi bıçaklayan sesiyle, "Çıkarttırmazsan dikenler içeri yürür, çıkarttır kurtul," demese belki de başaracaktım. O an herşey bitti. Oğlum, "Ölecek miyim?" diye sorduktan sonra, cevabı bile beklemeden trajik sonunu büyük bir ağlama krizi eşliğinde art arda yinelemeye başladı: "Ölüm, ölüm, ölüm, ölüm..." Bir kere gazı almıştı, ölümünün seyri hakkında korkunç tahminlere ulaştı: "Beynime mi saplanıcaklar?" Evladından utanmak diye bir şey var şu hayatta. Çocuğun toplum içinde gösterdiği sapık performans, bu saçma sapan davranışların kaynağını (anne-babayı) işaret etmesi bakımından insanı zor durumda bırakabilir. Parmağına giren bir dikenin inanılmaz bir yolculukla ilerleyip beynine saplanacağı ve onu öldüreceği korkusu, benim hayatımdaki gereksiz kaygıların yoğunluğu düşünüldüğünde bir tür genetik mirastır. Bakışlar, ağlayan çocuğun dikenli parmağından, "bu çocuğu bu hale getiren" babanın suratına dönebilir. "Oğlum ne ölmesi!" dedim ter içinde. Tepemizdeki pansiyon sakinlerinden yarı telkin yarı kinamaya benzeyen konuşmalar yükseliyordu. Sonunda biraz sert çıkmak zorunda kaldım oğluma. Ağlama şiddeti daha da arttı. O an, elimde cımbızla önünde diz çöküp ağlaya ağlaya oğluma eşlik edebildim: "Birazdan öleceğiz oğlum. Sen kesteneden, ben kederden öleceğim. Elimdeki cımbızla önce sana kalkan kızgın kaşlarını y olup sonra intihar edeceğim. Sana söz veriyorum bu trajediye son vereceğim."

III. Deniz Kestanesi Olayı (Mecburdum Be Oğlum)

Pansiyonun bahçesinden "Babaaa!" sesi yükseldi. Ayağı çoktan iyileşmişti. Yanımda uyuyan oğlumun önce yüzüne sonra ayağına baktım. Dikenler orada, zeytinyağı pamukla yaptığımız bandajın altındaydı. Biz deşemedik, daha modern olduğumuzdan parmağı zeytinyağında beklettik. Derdimiz yumuşasın istedik. Zeytinyağı ortamı yumuşatır, dikenlerin baş vermesine yardımcı olurmuş, bunu Google'dan öğrendim. Zeytinyağı sonuç vermezse, dikenleri de yanıma alıp Google duraklarından geçtiğimiz uzun bir yolculuğa çıkabiliriz: Google→sirke→Google→ballı sirke→Google→doktor(muayenehane tipi)→Google→sedasyon→Google→doktor(hastane tipi) ⇒ "Genel anestezi ister misiniz?" Neden olmasın? Bu dikenler için iki hemşire, bir cerrah, bir anesteziist ve dev bir ameliyat lambası neden seferber olmasın? Bir olay karşısında hayat size ne kadar çok kavram, seçenek ve insan sunuyorsa o kadar modernsiniz demektir. Oysa biz bu sakin kasabaya modern hayattan kaçmak için gelmedik mi oğlum? Deniz kestanesi ölçeğinde (1-2 cm) bu kadar karışık ve dramatik olabilir mi hayat? Çınar, aşağıda gırtlığına bir kere daha yüklenince ayağı kalktı. Cımbızı alıp uyuyan oğlumun başına dikildim. Uyandırmadan bu işi bitecektim.

AYLIK ÇİZGİROMAN
DERGİNİZ HORTLAK'IN

TEMMUZ SAYISI
BAYİLERDE!

Birbirinden süperonik
tipler, öyküler ve de çok
acayip şeyler tam 84
'sayfa!

OTISABI®

YAZAN-ÇİZEN
Yılmaz Aslantürk
www.otisabi.com

